

ΕΡΕΥΝΑ ΣΕ ΔΗΜΟΣΙΟ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟ - ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΠΟΡΙΣΜΑΤΩΝ ΣΤΗΝ ΠΡΑΞΗ

Σοφία Κουίδου

Giles MSW, ACSW¹

Diana J. English²

I. Εισαγωγή

Το Εθνικό Ινστιτούτο Ψυχικής Υγείας σε μελέτη που δημοσίευσε το 1991 για την κοινωνική εργασία, κατέληξε ότι οι έρευνες των Σχολών Κοινωνικής Εργασίας δεν εκπληρώνουν τις πρακτικές ανάγκες των επαγγελματιών. Αυτή η έλλειψη γνώσης στην εφαρμοσμένη κοινωνική εργασία που ειδικεύεται σε θέματα Παιδιών και Οικογένειας είναι ιδιαίτερα οξύ πρόβλημα.

Η κοινωνική εργασία απαιτεί έρευνα που να μπορεί να πληροφορεί τον επαγγελματία για τη σημερινή πραγματικότητα και τις αυριανές κατευθύνσεις. Η κοινωνική εργασία πρέπει να δημιουργήσει κατάλληλες μεθόδους που να πληροφορούν τους επαγγελματίες και το διοικητικό προσωπικό για τα μακροπρόθεσμα και τα βραχυπρόθεσμα αποτελέσματα της εργασίας με τους πελάτες. Η έρευνα και η αξιολόγηση προγραμμάτων και θεμάτων κοινωνικής πολιτικής μπορούν να συντελέσουν στη βελτίωση της παροχής υπηρεσιών σε οικογένειες και παιδιά, όταν απευθύνονται σαν εφαρμοσμένες οδηγίες και πολιτική στο προσωπικό που εργάζονται άμεσα με τον πελάτη.

Τα στοιχεία που συγκεντρώνονται από συστήματα διαχείρισης πληροφοριών (management information systems), και οι έρευνες αξιολογήσεως κοινωνικών υπηρεσιών, συμβάλλουν στη βελτίωση των προγραμμάτων τους. Οι αντικειμενικές και γενικεύσιμες πληροφορίες δημιουργούν βάση για αλλαγές που φέρνουν τις απαραίτητες προσαρμογές στις κοινωνικές υπηρεσίες. Παρακάτω παρέχονται παραδείγματα έρευνας που μπορεί να συνεισφέρει θετικές αλλαγές σε οργάνωση με βάση αντικειμενικά δεδομένα (data based organizational change - DBOC), όπως είναι η έρευνα που καθορίζει τους παράγοντες παραλλακτικότητας του κινδύνου που διατρέχουν τα παιδιά να κακοποιηθούν, ή που αξιολογεί κατά πόσον είναι έτοιμοι οι έφηβοι να αντιμετωπίζουν τη ζωή όταν φεύγουν από τις ανάδοχες οικογένειες, ή ακόμη εκείνη που εντοπίζει τις πιο αποτελεσματικές μεθόδους παρεμβάσεως σε περιπτώσεις παραβατικότητας νέων.

Οι προτάσεις για αλλαγές πρέπει να έχουν σαν σκοπό τους την εκλογή των πιο αποτελεσματικών μέσων και των πιο αποδοτικών μεθόδων εξυπηρέτησης. Στόχος είναι η αυξημένη αποδοτικότητα και αποτελεσματικότητα του προγράμματος. Τα θέματα που μας απασχολούν σήμερα συμπεριλαμβάνουν την προστασία των

-
1. *Μάνατζερ Προγραμμάτων Παιδικής Πρόνοιας και Καθηγήτρια της Σχολής Κοινωνικής Εργασίας του Πανεπιστημίου Washington.*
 2. *Διευθύντρια του Γραφείου Διοικητικής Έρευνας Παίδων (OCAR) της Παιδικής Πρόνοιας.*

παιδιών από επικίνδυνες συνθήκες, την ασφαλή επιστροφή τους στην οικογένεια, ή την εύρεση μόνιμης στέγης και διαμονής, για όσα παιδιά δεν μπορούν να επανέλθουν στις φυσικές τους οικογένειες.

Ήρθε ο καιρός που οι δημόσιες υπηρεσίες χρειάζονται τη βοήθεια της έρευνας, διότι είναι υπεύθυνες και υπόλογες για την αποτελεσματικότητά τους και τα έξοδά τους στους καταναλωτές. Στην εισαγωγή του αφιερώματος του περιοδικού *Research on Social Work Practice* το 1992, αναφέρεται ότι “και οι έμπειροι επαγγελματίες και οι ερευνητές είναι απαραίτητοι για την προαγωγή της κοινωνικής εργασίας”. (Jenkins, 1992). Ο συνδυασμός κλινικής και της ερευνητικής εμπειρίας προάγει την Πρόνοια σε θέματα παιδιών και οικογενειών.

Στην επαγγελματική κοινότητα ορισμένοι ερευνητές ενδιαφέρονται να δημιουργήσουν νέες μεθοδολογίες για να εντοπίσουν αλλαγές σε οργανώσεις υπό μελέτη που είναι βασισμένες σε αντικειμενικά δεδομένα (data based organizational change-DBOC). Η βασική αρχή του DBOC είναι ότι το διοικητικό προσωπικό, οι μάντζερς και οι επαγγελματίες που έχουν άμεση επαφή με τους πελάτες χρειάζονται πληροφορίες και αντικειμενικά δεδομένα, στα οποία να βασίσουν τη δημιουργία προγραμμάτων και κοινωνικής πολιτικής προς όφελος των οικογενειών. Οι μελέτες αυτές πρέπει να έχουν σα σκοπό την προστασία των παιδιών από κακοποίηση, την ασφαλή επιστροφή τους στην οικογένεια ή την εύρεση μόνιμης στέγης και διαμονής, για όσα παιδιά δεν μπορούν να επανέλθουν στις φυσικές τους οικογένειες.

Οι ερευνητές εργάζονται συνήθως σε Πανεπιστήμια ή και σε ιδιωτικά ιδρύματα και υπηρεσίες. Το κύριο ενδιαφέρον τους είναι η “βασική έρευνα” που προτείνει θεωρία και εξετάζει νέες υποθέσεις, με τελικό σκοπό να προσθέσει στις γνώσεις μας. Στην περίπτωση μας, ο βασικός στόχος του DBOC είναι η έρευνα να σχετίζεται άμεσα με τα σημερινά θέματα της πρόνοιας των παιδιών και τη συλλογή στοιχείων και να έχει άμεση εφαρμογή στην παροχή των σχετικών υπηρεσιών από ιδιωτικούς και δημόσιους παράγοντες. Η εντόπιση θεμάτων έρευνας που ανταποκρίνεται σε ότι απασχολεί τους επαγγελματίες υπονοεί την στενή συνεργασία μαζί τους για τον προσδιορισμό των θεμάτων και των κατάλληλων ερωτημάτων. Το γραφείο Διοικητικής Έρευνας Παίδων (Office of Childrens Administration Research - OCAR) βασίζει τις εργασίες του στις αρχές του DBOC.

II. Το Γραφείο Διοικητικής Έρευνας για τα Παιδιά (OCAR).

Το γραφείο της Διοικητικής Έρευνας για τα Παιδιά υπάγεται στο Διοικητικό Τμήμα για τα Παιδιά (Children's Administration) στον Οργανισμό Υγείας και Κοινωνικών Υπηρεσιών (Department of Social and Health Services (DSHS) της πολιτείας της Ουάσιγκτον. Το Τμήμα για τα Παιδιά έχει τη διοικητική ευθύνη των προγραμμάτων αυτών που συμπεριλαμβάνουν την παιδική προστασία, τις υιοθεσίες και τις ανάδοχες οικογένειες. Ο ρόλος του OCAR είναι η διεξαγωγή ερευνών σε θέματα προγραμματισμού και κοινωνικής πολιτικής που αφορούν οικογένειες και παιδιά. Το OCAR έχει ασχοληθεί με ερευνητικά θέματα προστασίας παιδιών, εφήβων και προβλημάτων παραβατικότητας, αναδόχων οικογενειών, με την προετοιμασία των εφήβων για ανεξάρτητη διαβίωση, και με θέματα υιοθεσίας.

Παρακάτω ακολουθούν μερικά παραδείγματα μελετών που απασχολούν το OCAR σήμερα:

1. Αξιολόγηση κινδύνου κακοποίησης στον τομέα της παιδικής προστασίας - Η συνεχής αξιολόγηση του πρότυπου αυτού μοντέλου καταμετρά τον κίνδυνο που διατρέχει ένα παιδί, σύμφωνα με τις συνθήκες που

επικρατούν στη ζωή του. Αξιολογείται η χρησιμότητα αυτού του μοντέλου σε περιπτώσεις σωματικής κακοποίησης, σεξουαλικής κακοποίησης, παιδικής παραμέλειας και συναισθηματικής κακοποίησης. Επίσης εξετάζονται οι επιδράσεις των πολιτισμικών παραγόντων σε αντίστοιχες περιπτώσεις, το σχετικό βάρος/αξία του κάθε παράγοντα και οι αλληλεπιδράσεις των παραγόντων όσον αφορά τη μείωση της πιθανότητας μελλοντικής κακοποίησης των παιδιών.

2. Προετοιμασία για ανεξάρτητη διαβίωση των εφήβων. - Αυτή η έρευνα έχει στόχο της τη μελέτη των εφήβων που μεγαλώνουν σε ανάδοχες οικογένειες όταν δεν υπάρχει δυνατότητα επιστροφής τους στη φυσική τους οικογένεια. Η μελέτη εξετάζει κατά πόσον είναι έτοιμοι οι έφηβοι να αντιμετωπίσουν την καθημερινή ζωή, ποιες δεξιότητες έχουν, ποιες τους λείπουν, και με τι τρόπους μπορούν να συμπληρώσουν τα ελλείμματά τους με τη βοήθεια του διοικητικού Τμήματος για Παιδιά (Children's Administration).

3. Σεξουαλικά επιθετικά παιδιά. - Αυτή η μελέτη εκθέτει τα προβλήματα που υπάρχουν σε σεξουαλικά επιθετικά παιδιά και σε σχέση με τα άλλα παιδιά που μένουν στις ίδιες ανάδοχες οικογένειες. Εξετάζει τα χαρακτηριστικά τους, θέματα χώρου διαβίωσης, ανάγκες θεραπευτικές και παροχές υπηρεσιών και διαφόρων άλλων αναγκών.

4. Επιστροφή στη φυσική τους οικογένεια. - Μελετούνται οι παράγοντες που βοηθούν στην επιτυχημένη επιστροφή περιπτώσεων παιδικής προστασίας που έχουν παραμείνει εκτός οικογενείας (σε ιδρύματα ή σε ανάδοχες οικογένειες) για μεγάλα χρονικά διαστήματα.

5. Διατήρηση οικογενειών και αποφυγή τοποθετήσεως παιδιών εκτός οικογενείας. - Ποιες κοινωνικές παρεμβάσεις συντείνουν στην επιτυχία και συνεχή διαβίωση των παιδιών με τις φυσικές τους οικογένειες, με την αποφυγή τοποθετήσεως εκτός οικογένειας; Ο στόχος αυτών των προγραμμάτων είναι η αποφυγή αυτής της πολυδάπανης παρεμβάσεως που συχνά γίνεται μακροπρόθεσμη.

III. Η δημιουργία προτάσεων για μελέτες.

Οι προδιαγραφές, οι απαιτήσεις και η φύση της κάθε μελέτης, που αναλαμβάνει το OCAR, καθορίζονται από τον χρηματοδότη της. Τα θέματα των μελετών που επιχορηγούνται από την ομοσπονδιακή κυβέρνηση των ΗΠΑ, δημοσιεύονται στον "Ομοσπονδιακό Κήρυκα" (Federal Register - έντυπο στο οποίο η κυβέρνηση ανακοινώνει και τα ερευνητικά θέματα πρόνοιας) που παρουσιάζουν ενδιαφέρον στις αρμόδιες δημόσιες υπηρεσίες. Επίσης δημοσιεύονται προτάσεις που προέρχονται από τους ειδικούς και γίνονται δεκτές από τις αρμόδιες υπηρεσίες. Το Εθνικό Ίδρυμα Παιδικής Προστασίας, το Εθνικό Ίδρυμα Ψυχικής Υγείας, και το Εθνικό Ίδρυμα Δικαιοσύνης είναι παραδείγματα κυβερνητικών Υπηρεσιών που χρηματοδοτούν έρευνες για λογαριασμό της ομοσπονδιακής κυβέρνησης. Μία δεύτερη πηγή χρηματοδότησης είναι τα ιδιωτικά κοινωνικά ιδρύματα που ενδιαφέρονται για θέματα πρόνοιας παιδιών.

Δεύτερος τρόπος χρηματοδότησης μελετών του OCAR προέρχεται από τη βουλή της Πολιτείας της Ουάσιγκτον. Σ' αυτή την Πολιτεία, όταν η βουλή χρηματοδοτεί ένα νέο πρόγραμμα, απαιτεί να μάθει αν μετά από ένα διάστημα έχουν επιτευχθεί θετικά αποτελέσματα. Οι βασικές ερωτήσεις που πρέπει ουσιαστικά να μελετηθούν, προσδιορίζονται από την πηγή χρηματοδότησης. Επιπλέον ερωτήσεις που αφορούν το σχετικό κοινωνικό πρόγραμμα είναι δυνατόν να προστεθούν αργότερα, (και συχνά προσθέτονται).

Η τρίτη πηγή χρηματοδότησης είναι βασική παροχή επί διευτούς βάσεως του Διοικητικού Τμήματος για Παιδιά προς το γραφείο του OCAR με σκοπό την έρευνα και την αξιολόγηση προγραμμάτων του Τμήματος. Οι έρευνες που εκτελούνται στο κέντρο είναι ταυτόχρονα “διαμορφωτικές” (formative) και “συγκεντρωτικές” (summative), και έχουν τη δυνατότητα να επηρεάσουν τα κοινωνικά προγράμματα και την πολιτική του οργανισμού. Ο συνήθης μηχανισμός είναι να συλλέγονται στόχοι / θέματα μελετών στην αρχή της οικονομικής διετίας από το διοικητικό προσωπικό. Εκτός αυτών των μελετών που καλύπτονται από τη βασική παροχή της διετίας, υπάρχουν και μεμονωμένα προγράμματα που απαιτούν ιδιαίτερες μελέτες. Για τις μελέτες αυτές το OCAR κλείνει χωριστές συμφωνίες.

Μέχρι σήμερα οι περισσότερες δραστηριότητες του OCAR περιστρέφονται γύρω από τη δημιουργία βασικών αρχείων δεδομένων (baseline data), τα οποία αποτελούν τη βάση μέτρησης προόδου ή αλλαγής. Μερικές Πολιτείες έχουν δημιουργήσει πολύπλοκα αρχεία δεδομένων, ενώ οι περισσότερες δεν έχουν τέτοια συστήματα. Η Πολιτεία της Ουάσιγκτον αυτή την εποχή βελτιώνει το σύστημά της. Δεν έχει ακόμη την δυνατότητα να προσδιορίσει την περιγραφή αλλαγών σε πελάτες που ζήτησαν και έλαβαν υπηρεσίες, ή διαφορές στα αποτελέσματα που είχαν οι παρεμβάσεις μέσω αυτού του αρχείου. Μελλοντικά όμως αυτός είναι ένας από τους στόχους της.

Όσοι έχουν την ευθύνη (διοικητικό προσωπικό, μέλη της βουλής, κλπ.) ενδιαφέρονται κυρίως για τις αξιολογήσεις, έτσι ώστε να βασίσουν τις αποφάσεις τους σε αντικειμενικά δεδομένα. Ενδιαφέρονται να μάθουν να αξιολογούν την αποδοτικότητα διαφόρων φάσεων της προγραμματικής αναπύξεως και εφαρμογής. Το OCAR σε συναντήσεις αρμοδίων συχνά ανοίγει διάλογο έτσι ώστε να οδηγήσει σε ερωτήματα προς μελέτη (Cousins & Leithwood, 1986). Τα ερωτήματα αυτών των συναντήσεων με όσους έχουν ευθύνη επαναλαμβάνονται σε γραπτές προτάσεις μελετών, που περιλαμβάνουν την μέθοδο, το κόστος και το χρονικό περιθώριο που θα χρειστεί για την ολοκλήρωσή της. Οι προτάσεις εξετάζονται από τους ενδιαφερόμενους και στην τελική τους μορφή γίνονται συμφωνίες ανάμεσα στους ερευνητές και το διοικητικό προσωπικό. Γενικά τα θέματα ανήκουν σε τρεις κατηγορίες, όπως έχουν βρει και οι Cousins & Leithwood (1986). Η πρώτη κατηγορία εξετάζει αποφάσεις σχετικές με το κόστος των προγραμμάτων. Η δεύτερη κατηγορία ανασκοπεί τη φύση και τη λειτουργία προγραμμάτων, ενώ η τρίτη κατηγορία αξιολογεί τη διαχείριση προγραμμάτων.

Η αποφυγή τοποθέτησης εκτός οικογένειας έχει στόχο τη μείωση και τον περιορισμό των περιπτώσεων που ζουν με ανάδοχες οικογένειες. Η παρέμβαση που υποκαθιστά την οικογένεια, είναι τραυματική και πολυδάπανη και συχνά γίνεται μακροπρόθεσμη. Αυτή η μελέτη αποτελεί παράδειγμα της πρώτης κατηγορίας όπου εξετάζονται αποφάσεις σχετικές με το κόστος προγραμμάτων.

Η μελέτη που έγινε για την προετοιμασία των εφήβων για ανεξάρτητη διαβίωση, εξετάζει κατά πόσον είναι έτοιμοι οι έφηβοι να αντιμετωπίσουν την καθημερινή ζωή, ποιες δεξιότητες έχουν, ποιες τους λείπουν και με τι τρόπους μπορούν να συμπληρώσουν τα ελλείμματά τους. Αυτή η μελέτη ανασκοπεί την φύση και τη λειτουργία του προγράμματος αυτού.

Η αξιολόγηση κινδύνου κακοποίησης στην παιδική προστασία εξετάζει πόσο χρήσιμο είναι αυτό το μοντέλο αξιολόγησης σε περιπτώσεις σωματικής κακοποίησης, σεξουαλικής κακοποίησης, παιδικής παρα-

μέλησης και συναισθηματικής κακοποίησης. Η μελέτη αυτή έχει σκοπό να εξετάσει τη διαχείριση του προγράμματος που έχει περισσότερες περιπτώσεις από ότι είναι δυνατόν να χειριστεί το προσωπικό. Οι περιπτώσεις παιδιών που παρουσιάζουν μειωμένη πιθανότητα κινδύνου μπορούν να μην εξυπηρετηθούν, έως ότου προσληφθεί επαρκές προσωπικό.

Οι Burns, Arnold και Costello (1992), γράφουν σε σχετικό τους άρθρο πως η προσπάθεια να δημιουργηθεί σύστημα ταξινόμησης των υπηρεσιών ψυχικής υγείας που προσφέρονται σε παιδιά και οικογένειες δεν έχει επιτύχει, διότι κανένα από αυτά που υπάρχουν δεν έχει γίνει δεκτό από όλους τους επαγγελματικούς κλάδους. Η ταξινόμηση είναι βασική προεργασία προκειμένου να μελετηθεί ένα σύστημα παροχής υπηρεσιών συστηματικά. Οι παράγοντες που προσφέρουν αυτές τις υπηρεσίες περιλαμβάνουν κοινωνικές υπηρεσίες ψυχικής υγιεινής, εκπαιδευτικά ιδρύματα, ιατρικά κέντρα, δικαστήρια και άλλες συναφείς προσπάθειες αυτο- και αλληλοεξυπηρέτησης.

Η πείρα δείχνει πως ο εντοπισμός των στόχων μετρήσεως του αποτελέσματος (outcome measures) για την αξιολόγηση της αποδοτικότητας του προγράμματος είναι ένα πολύπλοκο θέμα. Ας πάρουμε σαν παράδειγμα ένα στόχο μέτρησης αποτελέσματος μιας άλφα μεθόδου παρεμβολής σε περιπτώσεις παιδικής προστασίας: τον παράγοντα της επαναλαμβανόμενης παραπομπής αριθμού περιπτώσεων. Μετρούνται όλες οι νέες παραπομπές αφού έχει κλείσει η περίπτωση ή μόνο όσες αποδεικνύονται βάσιμες (substantiated); Αν η νέα παραπομπή αφορά άλλο παιδί στην ίδια οικογένεια τότε την θεωρούμε σαν επιτυχία επειδή δεν κακοποιήθηκε το ίδιο παιδί ή σαν αποτυχία επειδή αντιμετωπίζουμε νέο περιστατικό με την ίδια οικογένεια; Και πώς αξιολογείται η νέα παραπομπή, ως λιγότερο σοβαρή από την πρώτη; Αυτά τα ερωτήματα μπορεί να φαίνονται ασήμαντα, όμως ανάλογα με τους ορισμούς διαφέρουν σημαντικά και οι απαντήσεις;

Πράγματι, οι απόψεις της περασμένης δεκαετίας ως προς το τι χαρακτηρίζει την αποδοτικότητα ενός προγράμματος σήμερα θεωρούνται λανθασμένες. Είναι απαραίτητο, καθώς ψάχνουμε να βρούμε καλύτερους τρόπους μέτρησης της αποτελεσματικότητας παρεμβάσεων στον τομέα της Παιδικής Προστασίας να συμφωνήσουμε στους ορισμούς για όλα τα σχετικά προγράμματα. Η απλοποίηση στην επιλογή μέτρων αποτελεσματικότητας δεν είναι πάντα δυνατή διότι ορισμένοι όροι της Παιδικής Προστασίας είναι από τη φύση τους πολύπλοκοι.

IV. Πρόσληψη προσωπικού.

Το OCAR έχει μια ποικιλία θέσεων προσωπικού. Οι κύριες θέσεις περιλαμβάνουν τη διευθύντρια του γραφείου, τον μάνατζερ της κάθε μελέτης, τον ειδικό προγραμματιστή ηλεκτρονικών υπολογιστών που έχει γνώση στατιστικών προγραμμάτων, το προσωπικό που συγκεντρώνει τα στοιχεία, σπουδαστές, το λογιστή και τους υπαλλήλους της γραμματείας. Κατά καιρούς προσλαμβάνονται και σύμβουλοι, ή για την τεχνική ή την στατιστική και μεθοδολογική τους γνώση.

Η συνεργασία των ερευνητών με τους έμπειρους επαγγελματίες φαίνεται και από τη σύνθεση του προσωπικού του OCAR. Συχνά προσλαμβάνονται έμπειροι επαγγελματίες με ιδιαίτερη γνώση ενός προγράμματος, λόγω αυτής της γνώσης τους. Συνήθως έρχονται για να συμμετέχουν στη συγκεκριμένη μελέτη. Άλλα μέλη του προσωπικού

έχουν περισσότερη πείρα στη συγγραφή προτάσεων ερεύνης ή γνώση στη μεθοδολογία και διεξαγωγή ερευνητικών μελετών, δίκως απαραίτητως να γνωρίζουν και προγράμματα ή θέματα παιδικής πρόνοιας.

Η εκπαιδευτική κατάρτιση του προσωπικού ποικίλει, και περιλαμβάνει την κοινωνική εργασία, την κοινωνιολογία, την ιατρική και ψυχολογία. Σ' αυτό το πολυσύνθετο περιβάλλον διάφορες θεωρητικές απόψεις, προβλήματα και μέθοδοι συζητούνται πριν ο υπεύθυνος καταλήξει στο σχεδιασμό μιας μελέτης.

V. Η σχέση του OCAR με την οργάνωση της υπηρεσίας.

Το OCAR αρχικά ήταν υπό τη διοίκηση του Τμήματος για Παιδιά του Οργανισμού Υγείας και Κοινωνικών Υπηρεσιών. Καθώς οι ευθύνες του γραφείου πολλαπλασιάζονταν, αποφασίστηκε το OCAR να γίνει ανεξάρτητο της διοικήσεως του Τμήματος για Παιδιά, επειδή συχνά είχε την ευθύνη της αξιολόγησης διαφόρων προγραμμάτων αυτού του τμήματος. Το OCAR τελικά τοποθετήθηκε σε ένα ξεχωριστό τμήμα κυρίως διοικητικό, μαζί με το τμήμα ηλεκτρονικών υπολογιστών και το λογιστήριο. Τελικά, το OCAR έγινε ανεξάρτητο τμήμα το οποίο είναι υπόλογο απευθείας στη βοηθό του γενικού γραμματέα του οργανισμού (assistant secretary).

Η αιτία της αλλαγής είναι να φύγει το OCAR από την άμεση επίβλεψη του τμήματος παιδών έτσι ώστε να μπορέσει να διατηρήσει την αντικειμενικότητά του στις μελέτες και τις αναλύσεις που εκτελεί. Ο δεύτερος σκοπός είναι η άμεση γνώση των προβλημάτων που τους απασχολούν.

Επίσης, το γραφείο μετακόμισε, το τμήμα παιδών και πάλι για τον ίδιο λόγο: την αποφυγή πιέσεων και τη διατήρηση της αντικειμενικότητας των μελετών. Έτσι το ερευνητικό προσωπικό απόκτησε την απαραίτητη "ψυχολογική" απόσταση από το υπόλοιπο επαγγελματικό προσωπικό.

VI. Επιρροή των πορισμάτων μελετών στην κοινωνική πολιτική

Υπάρχουν διάφοροι τρόποι να μεταφραστούν τα πορίσματα μελετών σε σειρά συστάσεων επί της κοινωνικής πολιτικής και του προγραμματισμού ενός οργανισμού. Τεκμήρια για την αποτελεσματικότητα παρεμβάσεων ή και οι αξιολογήσεις έχουν τη δυνατότητα να βοηθήσουν τις συμβαλλόμενες με την πολιτεία υπηρεσίες ιδιωτικού δικαίου να οργανώσουν πιο αποτελεσματικά προγράμματα. Οι τοπικές διοικήσεις μπορούν να κάνουν χρήση των μελετών που αναλύουν τα χαρακτηριστικά των πελατών τους για να κατατοπίσουν τους φορείς υπηρεσιών και να κατευθύνουν τα μέσα που διαθέτουν εύστοχα και ανάλογα με τις σημερινές αλλαγές και ανάγκες. Μερικές φορές τα στοιχεία τους δίνουν και την ευκαιρία να σταματήσουν μια παροχή ή εξυπηρέτηση επειδή έχει εκλείψει πια η ανάγκη.

Πορίσματα από μελέτες του OCAR έχουν πείσει τη βουλή να επιχορηγήσει με νέα κονδύλια ορισμένα προγράμματα. Παράδειγμα είναι η αύξηση που δόθηκε στα κονδύλια που δόθηκαν στα θύματα των σεξουαλικά επιθετικών παιδιών, που βέβαια είναι και αυτά παιδιά, και χρειάζονται ιδιαίτερη θεραπευτική αγωγή, μετά από τέτοιες τραυματικές εμπειρίες. Κατά καιρούς αποτελέσματα από έρευνες που μελετούν θέματα εφαρμογών (applied-oriented) έχουν φέρει την περαιτέρω χρηματοδότηση νέων ερευνών στο ίδιο θέμα. Οι έρευνες που αξιολογούν τον κίνδυνο κακοποίησης παιδιών που είναι περιπτώσεις προστασίας παιδιών, και αυτές που εξετάζουν τους κατάλληλους τρόπους παρεμβάσεων για τη διατήρηση οικογενειών,

αποτελούν τέτοια παραδείγματα. Ένας ακόμη, τρόπος που η έρευνα εκπαιδεύει είναι βέβαια και οι παρουσιάσεις που γίνονται σε συνέδρια και οι επιστημονικές δημοσιεύσεις είτε σε βιβλία είτε σε περιοδικά.

“Πρέπει να περιγράψουμε τους πελάτες μας, τα παιδιά, με ακρίβεια, αν θέλουμε να προγραμματίσουμε εύστοχα και τις ανάγκες τους. Είναι απαραίτητο να ζητούμε από τον καταναλωτή να μας πει αν τον βοηθούμε επιτυχώς με τις ψυχολογικές παρεμβάσεις... Όταν υπάρχει ασυμφωνία στους ορισμούς των κυρίων μεταβλητών της ψυχικής υγείας ή στα μέτρα και τα σταθμά που καθορίζονται για τη μέτρηση της αποτελεσματικότητας ενός προγράμματος (Strupp and Hadley, 1977), η έρευνα που το αξιολογεί γίνεται προβληματική” (Heflinger, 1992).

Όλα τα παραπάνω είναι διάφοροι τρόποι με τους οποίους η έρευνα εξυπηρετεί και συμβάλλει στην εφοδιασμένη κοινωνική εργασία. Ο σκοπός της είναι η βελτίωση της ζωής των παιδιών και των οικογενειών τους, με τη βελτίωση της κοινωνικής πολιτικής και των προγραμμάτων που καλύπτουν τις ανθρώπινες ανάγκες.

BIBLIOGRAPHY

- American Human Association (1994), *A Framework For Outcome Measures in Child Welfare Services*, Denver, Colorado.
- American Psychiatric Association (1991, March). The future of psychosocial treatment research. *Psychiatric Research Report*, 6 (1), 1.
- Bickman, L., Rog, D.J., (1992). Evaluating Mental Health Services for Children, *Evaluating Mental Health Services for Children*, 54, 5-15.
- Burns, B.J., Angold, A., Costello, E.J. (1992). Measuring Child Adolescent, and Family Service Use. *Evaluating Mental Health Services for Children*, 54, 17-29.
- Courtney, M., (1993). Standardized Outcome Evaluation of Child Welfare Services Out-of-Home Care: Problems and Possibilities. *Children and Youth Services Review*, Vol. 15, 349-369.
- Cousins, J.B., Leithwood K.A. (1986). Current Empirical Research on Evaluation Utilization. *Review of Educational Research*, 56, 331-364.
- A Report of The Task Force On Social Work Research (1991, November). Building Social Work Knowledge for effective services and Policies: A Plan for Research Development.
- Goldsmith, H.F., Bell R.A., Warheit G. (1992). Indirect Needs Assessment for Mental Health Services Planning. *Evaluation and Program Planning*, 15, 111-113.
- Heflinger, C.A. (1992). Client oriented outcomes of mental health services for children and adolescents. *Evaluating Mental Health Services for Children*, 54, 31-45.
- Jenkins, S. (1992). Preface: The Conference Concept. *Research on Social Work Practice* 2, 263-264.
- Magura, S., & Moses, B.S. (1986). Outcome Measures for Child Welfare Services. *Washington, DC: Child Welfare League of America*.